

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **Amix Production, s.r.o.**, IČO: 26007851,
sídlem Vesecko 495, Daliměřice, 511 01 Turnov,
zastoupená JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem,
sídlem Sokolská 60, 120 00 Praha 2,

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**,
sídlem Květná 15, 603 00 Brno 3,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2017, č. j. SZPI/AJ516-23/2016,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2017, č. j. SZPI/AJ516-23/2016, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Ústí nad Labem, (dále jen „inspektorát“), ze dne 27. 2. 2017, č. j. SZPI/AJ516-18/2016, kterým byla žalobkyni podle § 17 odst. 11 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění účinném do 6. 9. 2016 (dále jen „zákon o potravinách“) uložena pokuta ve výši 30 000 Kč z důvodu naplnění skutkové podstaty správního deliktu uvedeného v § 17 odst. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1 písm. r) zákona o potravinách jednáním spočívajícím v tom, že ve své provozovně v době od ledna 2014 do října 2015 vyrobila a uvedla na trh doplňky stravy „Amix Hell's NO2“ a „Muscle Core MyoCell 5 Phase“ (příchuť Lemon Lime, Fruit Punch), při jejichž výrobě použila potravinu nového typu Agmatine (4-aminobutyl) guanidine sulfát (dále bude používán český ekvivalent „agmatin sulfát“), u které nepodala v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. 1. 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin (dále jen „nařízení o nových potravinách“) žádost o rozhodnutí o její zařazení do seznamu potravin nového typu, čímž porušila čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení. Žalobkyni zároveň byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Alternativně žalobkyně navrhl, aby soud upustil od uloženého trestu.

Žaloba

2. Žalobkyně předně považovala za nesprávný názor inspektorátu a žalovaného, podle kterého byla osobou odpovědnou za uvedení látky agmatin sulfát na trh Společenství tím, že nesplnila údajnou povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny. Konkrétně mělo jít o povinnost vyplývající z čl. 3 odst. 2 nařízení o nových potravinách, ve spojení s čl. 4 tohoto nařízení, podle kterého má osoba odpovědná za uvedení na trh Společenství podat žádost členskému státu, v němž má být výrobek uveden na trh poprvé, a kopii žádosti zaslat Evropské komisi. Žalobkyně opakovaně poukázala na to, že z žádného právně relevantního zdroje není vůbec zřejmé, kdo je osobou odpovědnou za uvedení na trh. Z dikce a souvislostí nařízení o nových potravinách lze podle ní mít důvodně za to, že se jedná o osobu, která uvede výrobek na trh poprvé. Takovou osobou pak může být jakýkoli subjekt v rámci Evropské unie zabývající se doplňky stravy, které obsahují předmětnou složku, tedy agmatin sulfát. Žalobkyně přitom rozhodně nebyla osobou, která by tuto složku uvedla na trh poprvé, a to ať již je myšleno teritoriální vymezení zahrnující pouze Českou republiku, či celé území Evropské unie.
3. Dále žalobkyně upozornila, že nařízení o nových potravinách bylo v době podání žaloby již zrušeno a dne 1. 1. 2018 vešlo v účinnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 (dále jen jako „nařízení 2015/2283“), přičemž národní úprava projektuje nařízení 2015/2283 do zákona o potravinách. V nařízení 2015/2283 je subjekt povinný ověřit, zda je způsobilý porušit povinnost v souvislosti s uvedením nové složky na trh, specifikován jako provozovatel potravinářských podniků. Žalobkyně cituje z <http://www.szpi.gov.cz/clanek/dotazy-podnikatelu.aspx>, podle kterého *„potravinářským podnikem se rozumí veřejný nebo soukromý podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává činnost související s jakoukoli fází výroby, zpracování a distribuce potravin. Pojem PPP pro SZPI nově zahrnuje i provozovny společného stravování“*. Žalobkyně k tomu konstatuje, že ani z nařízení 2015/2283 nevyplývá definitivní řešení problému, který subjekt je odpovědný za uvedení složky na trh. Z citované definice nelze s jistotou označit pachatele předmětného přestupku, neboť není zřejmé, zda jím má být výrobce, či některý z distributorů.
4. Žalobkyně uzavřela, že kvůli vágnímu vymezení odpovědného subjektu nemohla dostatečně určitě identifikovat, zda byla odpovědným subjektem, či nikoli.
5. Rovněž byla přesvědčena, že předmětný potravinový doplněk v době jeho uvedení na trh v České republice byl již dostupný v jiných členských státech Evropské unie. Podle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobkyně je obecně známou skutečností, že doplňky stravy obsahující agmatin sulfát jsou již řadu let běžně dostupné, a to v kamenných obchodech a nejrůznějších e-shopech, což lze snadno potvrdit za pomoci běžných internetových vyhledávačů. Uvádět konkrétní výrobce, distributory či výrobky by však podle jejího názoru bylo v rozporu s dobrými mravy a takový postup by mohl rovněž vykazovat stopy nekalosoutěžního jednání. Argumentace žalovaného, podle kterého žalobkyně mimo jiné nijak nedoložila, že předmětný doplněk stravy byl údajně již v dané době uváděn na trh v jiných zemích EU, byla proto zcela irelevantní.

6. Značný vliv na subjektivní stránku přestupku žalobkyně, tedy na zavinění, měla podle žalobkyně skutečnost, že v době údajného spáchání přestupku neexistoval žádný oficiální seznam nových potravin v rámci evropského trhu. Seznam Unie pro nové potraviny, které byly povoleny k uvádění na trh v Unii, byl do právního řádu zaveden až nařízením 2015/2283. Z důvodu neexistence žádného oficiálního seznamu takových potravin žalobkyně neměla reálně k dispozici žádný nástroj, kterým by ověřila, zda již předmětná složka prošla schvalovacím procesem předpokládaným v přímo aplikovatelných předpisech Evropské unie. Uvedl-li tedy odvolací orgán, že je odpovědná za uvedení daného výrobku na trh, pokud to neudělal nikdo před ní, žalobkyně namítá, že takto nemohla při nejlepší vůli postupovat, neboť neměla žádnou reálnou možnost zjistit, zda tak někdo před ní již učinil, když neexistoval žádný soupis nových potravin.
7. S ohledem na výše uvedené byla žalobkyně v legitimním očekávání, že agmatin sulfát již prošel požadovaným schvalovacím procesem. Ačkoliv Ministerstvo zdravotnictví dne 23. 7. 2015 potvrdilo, že tato látka je dosud nepovolenou potravinou nového typu, výrobci v době mezi lety 2014 - 2015 s touto skutečností zejména z již výše popsanych důvodů nemohli být srozuměni. Posouzení správních orgánů a následné vyvození sankce z titulu porušení povinností z nařízení o nových potravinách proto žalobkyně považuje za retroaktivní, v rozporu s obecným zákazem principu retroaktivity a zásady zákonnosti.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis. V písemném vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalobkyně v pozici provozovatele potravinářského podniku, který prokazatelně uváděl na trh doplňky stravy obsahující látku agmatin sulfát, jakožto potravinu nového typu, podle žalovaného měla podat žádost o schválení uvedení potraviny nového typu na trh v České republice zdejšímu kompetentnímu úřadu a kopii této žádosti měla zaslat Evropské komisi. Tento postup zakotvený nařízením o nových potravinách jakožto přímo použitelným právním předpisem nebyl dodržen. Agmatin sulfát použitý při výrobě doplňků stravy následně uváděných na trh Evropské unie byl přitom žalobkyni dodán z Číny, tedy z pohledu evropského práva z tzv. třetí země. Podle názoru žalované mimo jiné i v souvislosti s touto skutečností měla žalobkyně jako výrobce doplňků stravy, a tedy jako odborník v dané oblasti, věnovat adekvátní pozornost tomu, zda při své činnosti ve sféře potravinového práva splňuje požadavky stanovené právními předpisy.
9. Status potraviny nového typu pro látku agmatin sulfát přetrvává i v současné době, což lze ověřit přímo na webových stránkách Evropské komise věnované potravinám nového typu (Novel food). V katalogu těchto potravin – tzv. Novel food catalogue – má tato látka status X, což znamená, že kompetentním autoritám všech členských států EU není známa skutečnost, že by tato látka byla používána jako potravina nebo složka potraviny před 15.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. 1997 ve významném množství (nebyla tedy prokázána historie lidské spotřeby této potravin ve významném množství před uvedeným datem). Proto je před uvedením této látky na trh vyžadována shora zmíněná autorizace, resp. posouzení bezpečnosti této látky ve smyslu ustanovení nařízení o nových potravinách. Žalovaná dodala, že zmíněný seznam byl na této stránce k dispozici již za účinnosti nařízení o nových potravinách, nikoli až po nabytí účinnosti nařízení 2015/2283.

10. Závěrem žalovaná uvedla, že odpovědnost za protiprávní jednání je konstruována jako objektivní, přičemž žalobkyně se z této odpovědnosti nevyvinila a v řízení neprokázala jakoukoli činnost ke zjištění, zda se v daném případě nejedná o potravinu nového typu. Pokuta byla uložena v přiměřené výši, a to při samé spodní hranici zákonné sazby, ve výši toliko 0,3 % z maximálního možného limitu sankce 10 000 000 Kč stanoveného zákonem.

Replika žalobkyně

11. Žalobkyně v replice zopakovala argumenty uvedené v žalobě. Znovu uvedla, že potravinové doplňky obsahující agmatin sulfát jsou na českém i evropském trhu dostupné řadu let a lze je zakoupit prakticky v každém průměrně vybaveném obchodu s fitness doplňky a výživou; jejich výskyt na území České republiky i Evropské unie časově značně předchází dobu, kdy jejich výrobu započala žalobkyně. Povinnost podstoupit proceduru zakotvenou v nařízení o nových potravinách má osoba odpovědná za uvedení na trh. Jazykovým výkladem lze dle žalobkyně dospět k závěru, že osobou odpovědnou za uvedení na trh je subjekt, který danou potravinu či složku potravin uveď na trh poprvé. Žalobkyně tedy nemohla tušit, že postup zakotvený v tomto nařízení její předchůdci, kteří agmatin sulfát na trh poprvé uvedli, dosud nepodstoupili.
12. Dále žalobkyně poukázala na to, že nařízení o nových potravinách na žádný seznam „nových“ látek neodkazovalo, oficiální dokument tohoto typu do právního řádu zavedlo až nařízení 2015/2283 účinné od 1. 1. 2018. Za situace, kdy obdobných doplňků výživy, jaké vyráběla i žalobkyně, byl plný trh, ji nelze vinit ze spáchání správního deliktu tohoto typu. Žalobkyně prakticky neměla k dispozici žádný instrument, pomocí něhož by bylo možné zjistit, zda příslušná látka prošla procesem předpokládaným nařízením o nových potravinách.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem souhlasila a žalovaná nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

15. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba proti rozhodnutí žalované není důvodná.
16. Soud shrnuje, že z předloženého správního spisu vyplývá, že se žalobkyně zabývala výrobou doplňků stravy a během kontroly prováděné inspektorátem dne 19. 5. 2016, 22. 6. 2016 a 30. 6. 2016 v provozovně žalobkyně vyšlo najevo, že žalobkyně vyrobila a uvedla na trh doplňky stravy „Amix Hell's NO2“ a „Muscle Core MyoCell 5 Phase“ (příchuť Lemon Lime, Fruit Punch), při jejichž výrobě použila potravinu agmatin sulfát. Ohledně této potravinu žalobkyně nepodala žádost podle čl. 4 odst. 1 nařízení o nových potravinách.
17. Spornou žalobkyně učinila otázku toho, zda při tomto jednání byla **osobou odpovědnou za uvedení na trh Společenství a povinnou k postupu podle čl. 4 odst. 1 nařízení o nových potravinách**, a to jednak s ohledem na vágní vymezení odpovědného subjektu, jednak na skutečnost, že výrobky obsahující agmatin sulfát byly v době uvedení předmětných potravinových doplňků běžně dostupné na trhu Společenství.
18. Dále žalobkyně namítala, že značný vliv na subjektivní stránku přestupku, tedy na zavinění, měla skutečnost, že v době údajného spáchání přestupku neexistoval žádný oficiální seznam nových potravin.
19. Podle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách se **provozovatel potravinářského podniku** dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech i), l), m), p) nebo q), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů.
20. Takovýmto přímo použitelným předpisem Evropské unie, na který je v tomto ustanovení odkazováno i v poznámce pod čarou, je nařízení o nových potravinách. Podle čl. 3 odst. 2 věty první nařízení o nových potravinách se pro účely uvádění potravin a složek potravin, na které se vztahuje toto nařízení, na trh ve Společenství použijí postupy stanovené v člancích 4, 6, 7 a 8 na základě kritérií vymezených v odstavci 1 tohoto článku a ostatních důležitých hledisek uvedených v uvedených člancích.
21. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení o nových potravinách osoba odpovědná za uvedení na trh Společenství (dále jen „žadatel“) podá žádost členskému státu, v němž má být výrobek uveden na trh poprvé. Zároveň zašle kopii této žádosti Komisi. Podle čl. 4 odst. 2 věty první nařízení o nových potravinách se provede první posouzení podle článku 6.
22. Soud s žalobkyní tvrzenými nejasnostmi ohledně toho, zda žalobkyně byla osobou odpovědnou za uvedení výrobků s agmatin sulfátem na trh Společenství, z následujících důvodů nesouhlasí.
23. Osobou odpovědnou za spáchání správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách mohl být pouze **provozovatel potravinářského podniku**. „Provozovatel potravinářského podniku“ je pojmem pocházejícím z evropského práva. Podle čl. 3 bodu 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. 1. 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení EU o potravinovém právu“), se „potravinářským podnikem“ rozumí „*veřejný nebo*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soukromý podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává činnost související s jakoukoli fází výroby, zpracování a distribuce potravin“; „provozovatelem potravinářského podniku“ se rozumí „fyzická nebo právnická osoba odpovědná za plnění požadavků potravinového práva v potravinářském podniku, který řídí“.

24. Nařízení o nových potravinách se vztahovalo na potraviny nového typu, tj. potraviny a jejich složky, u kterých nebyla prokázána historie použití ve významném množství v zemích Evropské unie před 15. 5. 1997. Ohledně takovéto potraviny musela být podána žádost podle čl. 4 odst. 1 nařízení a potravina musela k tomu, aby mohla být uvedena na trh Společenství, úspěšně projít povolovacím procesem podle tohoto nařízení.
25. Podle čl. 3 odst. 8 nařízení EU o potravinovém právu se „uváděním na trh“ míní „*držení potravin nebo krmiv za účelem prodeje, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoli jiné formy převodu, zdarma nebo za úplatu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové*“.
26. Ze správního spisu soud zjistil, že při kontrole v provozovně žalobkyně bylo zjištěno, že žalobkyně vyrobila a dále obchodním partnerům v České republice i dalších zemích Evropské unie prodala předmětné doplňky stravy obsahující agmatin sulfát. S ohledem na uvedené definice byla žalobkyně provozovatelem potravinářského podniku a doplňky stravy obsahující agmatin sulfát uvedla na trh Společenství. Ministerstvo zemědělství ve svém sdělení ze dne 23. 7. 2015 potvrdilo, že agmatin sulfát je dosud nepovolenou potravinou nového typu. Tato informace vyplývala i z vyhledání agmatin sulfátu v tzv. Novel food catalogue dostupném na webu Evropské komise https://ec.europa.eu/geninfo/legal_notices_en.html, jehož náhled je založen ve správním spise.
27. Žalobkyně rovněž poukázala na to, že podle nařízení 2015/2283, které vešlo v účinnost v mezidobí od vydání napadeného rozhodnutí do podání žaloby, je subjekt povinný ověřit, zda je způsobilý porušit povinnost v souvislosti s uvedením nové potraviny na trh, specifikován jako provozovatel potravinářských podniků. Ani z nového nařízení tak podle ní nevyplývalo definitivní řešení problému, který subjekt je odpovědný za uvedení potraviny na trh. Z definice poskytnuté žalovanou na jejím webu („*Potravinářským podnikem se rozumí veřejný nebo soukromý podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává činnost související s jakoukoli fází výroby, zpracování a distribuce potravin. Pojem PPP pro SZPI nově zahrnuje i provozovny společného stravování.*“) nelze s jistotou označit pachatele předmětného přestupku, neboť není zřejmé, zda jím má být výrobce, či některý z distributorů.
28. Žalobkyně tedy na podporu svých argumentů povolala i nařízení 2015/2283, které s ohledem na nabytí účinnosti až od 1. 1. 2018 ani nemohlo být správními orgány aplikováno. Žalobkyně z něj konkrétně parafrázovala povinnost provozovatele potravinářského podniku „*ověřit, zda je způsobilý porušit povinnost v souvislosti s uvedením nové složky na trh*“. Tato povinnost se však týká něčeho jiného, než samotného uvedení výrobku na trh Společenství, tedy porušení povinnosti, které jí bylo správní orgány přičítáno.
29. Zbývá tedy zodpovědět na otázku, zda žalobkyně byla osobou odpovědnou za uvedení výrobku s agmatin sulfátem na trh Společenství a povinnou k postupu podle čl. 4 odst. 1 nařízení o nových potravinách. K tomu žalobkyně namítá, že výrobky obsahující agmatin sulfát byly v dané době již na trhu Společenství běžně dostupné. Její argumentace s tím související se týká jednak toho, že za osobu odpovědnou za uvedení na trh Společenství je třeba považovat (pouze) první osobu, která tuto potravinu na trh Společenství uvedla. Dále Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

se pak dotýká i subjektivní stránky přestupku, neboť spolu s neexistencí oficiálního seznamu nových potravin v rámci evropského trhu tato skutečnost zakládala její legitimní očekávání, že agmatin sulfát již prošel požadovaným povolovacím procesem.

30. I tyto námitky žalobkyně nelze akceptovat. V prvé řadě proto, že výklad, podle kterého by postižitelnou byla pouze první osoba, která novou potravinu uvedla na trh Společenství bez dodržení povolovacího procesu podle nařízení o nových potravinách, by vedl k absurdnímu závěru o „beztrestnosti“ dalších osob, které by tak (samozřejmě za předpokladu, že stále nebyl vydán souhlas s uvedením nové potravinu na trh) učinily později. Takovýto závěr by fakticky vedl k vyprázdnění celé právní úpravy a zejména k odeprání ochrany poskytované spotřebitelům. Znění i smyslu úpravy naopak odpovídá, že pokud nová potravinu není schválena, odpovědným za to, že na trh Společenství uvedl dosud neschválenou novou potravinu a nedodržel při tom podmínky pro tento případ stanovené nařízením o nových potravinách, je každý, kdo tak učinil, a to bez ohledu na to, že tato potravinu již byla na trhu Společenství v rozporu s právními předpisy dostupná.
31. Jde-li o otázku subjektivní stránky spáchaného činu, je třeba upozornit, že žalobkyni bylo za vinu kladeno spáchaní správního deliktu, přičemž odpovědnost za spáchané správní delikty je odpovědností objektivní, tj. odpovědností za výsledek bez ohledu na zavinění. V souladu s § 17i odst. 1 zákona o potravinách právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Žalobkyně však nijak neprokazovala, že by učinila řádná preventivní opatření, která by mohla vést k tomu, že by se vyvinula z objektivní odpovědnosti za spáchaný správní delikt. Mezi řádná preventivní opatření jistě nepatří spolehnutí se na to, že výrobky již uvedené na trh jinými subjekty splňují všechny požadavky českého či evropského práva. Povinností žalobkyně bylo postupovat odborně a s potřebnou obezřetností a v prvé řadě si sama si zjistit, zda v nabízených výrobcích není nová a dosud nepovolená potravinu podle čl. 3 odst. 2 nařízení o nových potravinách, a to tím spíše, že agmatin sulfát zakoupila v Číně, tedy v třetí zemi. Tato informace bezpochyby byla dostupná. Lze zmínit například i na veřejně dostupné síti internet na stránkách Evropské komise přístupný Novel food catalogue, jak vyplynulo ze správního spisu. Novel Food Catalogue je seznamem, který slouží především k orientaci v tom, zda je potravinu novou potravinou, či nikoli. V případě pochybností o relevantnosti, aktuálnosti či věrohodnosti dostupných informací pak bylo jistě možné se obrátit s dotazem například přímo na žalovanou nebo Ministerstvo zemědělství, kteréžto jako správní orgány mají povinnost vycházet adresátům veřejné správy vstříc. Možná byla samozřejmě i jiná řádná preventivní opatření než právě předestřená. Pro posouzení této věci je však zásadní, že žalobkyně neprokázala a dokonce ani netvrdila žádná.
32. Soud nepřehlédl, že žalobkyně argumentovala též tím, že až nařízením 2015/2283 byl do právního řádu zaveden Seznam Unie pro nové potraviny, které byly povoleny k uvádění na trh v Unii, a proto neměla reálně k dispozici žádný nástroj, kterým by ověřila, zda již předmětná potravinu prošla povolovacím procesem předpokládaným v přímo aplikovatelných předpisech Evropské unie. K tomu soud uvádí, že ačkoli je Seznam Unie pro nové potraviny bezpochyby užitečným nástrojem, je třeba zdůraznit, že obsahuje nové potraviny, které již byly povoleny nebo oznámeny. Nevypovídá však o statusu potravin, které v něm uvedeny nejsou. Na základě negativního výsledku vyhledávání v Seznamu Unie tedy nelze dojít k závěru, že vyhledávaná potravinu podléhá, či naopak nepodléhá povolovacímu procesu podle nařízení. Potravinu, která Seznamem Unie pro nové potraviny neprochází, totiž může být 1) novou potravinou, která doposud neprošla Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolovacím procesem podle nařízení nebo nebyla oznámena, nebo 2) potravinou, u které existuje historie použití ve významné množství v zemích Evropské unie před 15. 5. 1997, a která proto nepodléhá úpravě ani jednoho z nařízení o nových potravinách. Zatímco potravina ad 1) před uvedením na trh Společenství podléhá povolovacímu procesu dle nařízení, potravina ad 2) nikoli. Vzhledem k tomu, že agmatin sulfát byl novou potravinou, avšak neprošel schvalovacím procesem, Seznam Unie pro nové potraviny (pokud by v době spáchání skutku existoval) by nebyl s to žalobkyni poskytnout potřebnou informaci o tom, že má podat žádost o rozhodnutí o její zařazení do seznamu potravin nového typu.

33. Naopak vhodným nástrojem pro účely žalobkyně byl v dané věci již za účinnosti nařízení o nových potravinách existující a dostupný Novel food catalogue, na který žalovaná poukázala v napadeném rozhodnutí a jehož náhled je založen ve správním spise. Již bylo konstatováno, že Novel Food Catalogue je seznamem, který slouží především k orientaci v tom, zda je potravina novou potravinou, či nikoli. U nových potravin pak poskytuje informaci o tom, že před svým uvedením na trh Společenství budou muset projít povolovacím procesem. Agmatin sulfát byl podle Novel food catalogue potravinou se statusem „X“, což znamenalo, že šlo o potravinu nového typu, a že před jejím uvedením na trh Společenství bylo třeba projít povolovacím procesem.
34. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů neshledal důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s., rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě. K alternativnímu návrhu žalobkyně na upuštění od uložení pokuty soud s ohledem na toto ustanovení konstatuje, že žalobkyně v řízení před soudem výši uložené pokuty žádným způsobem nenapadla, a nevnesla tedy do řízení jakákoli tvrzení, na jejichž základě by soud mohl posoudit otázku (ne)přiměřenost pokuty, když zjevná nepřiměřenost pokuty je nezbytným předpokladem pro možnost upuštění od uložení trestu. Pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonné sazby, konkrétně ve výši představující 0,3 % horní sazby sankce 10 000 000 Kč stanovené zákonem. Obecně lze konstatovat, že bez uvedení zcela mimořádných skutečností nelze takovouto výši pokuty považovat za zjevně nepřiměřenou. Tomuto návrhu žalobkyně tedy nebylo možné vyhovět.
36. V souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadovala.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. prosince 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)